

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Волосюк Т.В., викл.

*Політехнічний технікум Конотопського інституту
Сумського державного університету
global777@mail.ru*

«Зміни соціально-економічних основ розвитку українського суспільства супроводжуються загалом процесами модернізації освіти, основним орієнтиром якої є формування освіченої, креативної особистості, що володіє лідерськими компетенціями» [2, с.16]. Проблема лідерства на сьогодні є однією з найбільш актуальних у розвитку теорії та практики управління в Україні, тому необхідність дослідження накопиченого досвіду, адаптації існуючих підходів та опанування новітніх технологій формування лідерських компетенцій кваліфікованих спеціалістів свідчать про актуальність даної проблеми. Аналіз її наукової розробленості показав, що формування лідерських компетенцій вивчають багато закордонних та вітчизняних вчених, таких, як: О. Дубасенюк, С. Калашнікова, Л. Карамушка, І. Адієс, Р. Блейк, В. Врум та ін. Ми погоджуємося з дослідниками, які вважають, що підготовка лідерських якостей у майбутніх фахівців вимагає посилення психолого-педагогічної роботи зі студентами.

Спираючись на результати дослідження Н.Волкової, вважаємо, що на сьогодні Україна має потребу у професіоналах, які зможуть забезпечити високу ефективність діяльності у ринкових умовах, поєднуючи у собі не лише володіння професійними навичками, а й інтегрованими управлінськими та лідерськими якостями. Лідерство (англ. leadership) – реалізація організаційного керівництва, яка є інтегрованим втіленням особистих якостей та реальних дій. Це здатність здійснювати вплив на окремих осіб і групи, спрямовуючи їх зусилля на досягнення цілей організації, тобто забезпечувати ефективну взаємодію членів групи [1].

Всебічний аналіз сучасних досліджень дозволив виокремити основні положення, які полягають у тому, що лідерська компетенція фахівця виражається у «здатності передбачати, тобто помічати найменші ознаки змін, тенденцій, які зароджуються; швидко реагувати на зміни і проявляти гнучкість з метою блискавичного реагування на нові вимоги середовища; вирівнювати, тобто узгоджувати власні цінності і потреби з цінностями і потребами інших людей з метою формування команди та її ефективної та злагодженої діяльності; діяти, тобто створювати умови для досягнення мети і наполегливо рухатися до неї» [1, с. 38].

Викликає інтерес думка О. Хмизової, яка вважає, що «структура лідерської компетенції має три основні компоненти, такі, як: когнітивний (вміння, навички, переконання), мотиваційно-емоційний (мотиви, потреби, емоції, цінності, ставлення), діяльнісно-поведінковий (дії, вчинки, поведінка, практична реалізація)» [1, с. 106].

Таким чином, проаналізувавши сучасні підходи до лідерства, до знань, умінь, навичок, якими повинен володіти лідер, можна зробити висновок стосовно всіх сучасних теорій: справжній лідер – це командний гравець, який володіє комплексом характеристик, в основі яких лежить здатність до колективної взаємодії.

У подальших дослідженнях варто зосередити увагу на механізмі розвитку комплексу професійно важливих якостей, знань, умінь та навичок, що обумовлюють успішність лідерської поведінки студента у його професійній реалізації в майбутньому.

Література:

1. Вісник Львівського університету. Серія педагогічна. 2006. Вип. 21. Ч. 2. 312 с.
2. Діагностика сформованості лідерських якостей студентів-відмінників навчання аграрних ВНЗ. – Сопівник Р.В. Вісник Черкаського університету. 2012. №24 (237), с.113-118.

Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя : тези доповідей X Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 13–14 листопада 2014 р. – Суми : Сумський державний університет, 2014. – С. 93-94.